

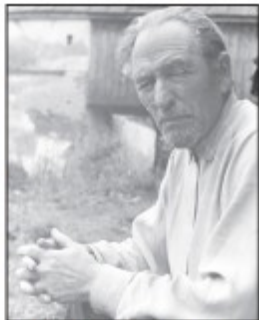
Зберігач межиріцьких святинь

Ведучий рубрики **Микола МАНЬКО**, директор Державного історико-культурного заповідника Острога

Сорок років тому – 19 лютого 1981 р. – свої земляків, парафіян і святою у Межиріччя навки залишив її зберігач упродовж чотирьох десятиліть протилежній о. **Володимир Бобровницький**. Нашадок давнього волинського священницького роду (судячи з прізвища, шляхетського походження) народився 1 вересня 1899 р., навчався у Волинській духовній семінарії у Житомирі, а після її закриття 1918 р. – у Кременецькій (колишній Холмській) духовній семінарії. Після обов'язкової військової служби в польській армії Володимир Бобровницький у 1926 р. здобув вищу освіту на Православному богословському відділенні Варшавського університету. П'ятдесят п'ять років о. Володимир віддав священницькому служінню, з них сорок років у храмі Межиріччя, який збудували князі Острозькі. Усі ці

десятиліття, крім безпосередніх пастирських обов'язків, він постійно дбав про збереження і реставрацію як храмової будівлі, так і житлових та оборонних монастирських споруд. У хатині на території монастиря він зі сім'єю проживав усі ці роки, приймаючи там своїх щирих друзів і однодумців у справі збереження старожитностей перлини володіння князів Острозьких.

В. Бобровницький – знавець давніх і сучасних мов, учень відомих богословів, що працювали на православному відділенні Варшавського університету – постійно поглиблював свої богословські і загальноосвітні знання, досліджував церковну історію, архітектуру й іконопис, для чого межиріччя обитель давала багатий і вдячний матеріал. Статті священника з історії Межиріччя, його храму та монастиря Святої Трійці, знаменитої ікони Божої Матері друкували у церковній періодиці («Журнале Московской патриархии» та київському «Православному віснику» – небагатому богослов-

ських виданнях, дозволених у післявоєнній радянській часі).

Наукові інтереси, спільна зацікавленість у збереженні межиріччя святинь єднали о. Володимира з видатними діячами нашої науки і культури – доктором мистецтвознавства **Григорієм Логвиним**, його ученицею, кандидаткою архітектури **Оленою Годованюк**, письменником **Валерієм Шевчуком**, із незабутніми постатями острозьких музейників і краєзнавців. Відвідувачі межиріччя монастиря надовго запам'ятали його цікаві екскурсії.

Низка цінних документів, предметів, фотографій, що стосуються життя о. Володимира Бобровницького, збереглися у музейних фондах Державного історико-культурного заповідника Острога. Їх передала донька священника Тетяна Володимирівна – ветеран бібліотечної справи, журналістка на громадських засадах, літераторка, художні твори якої пам'ятає старше покоління читачів «Замкової горі».

Серед збережених Бобровницькими документів післявоєнного часу є кілька трагікомічних. Ці матеріали характеризують як історію повсякдення з його труднощами, так і ставлення сільської влади до місцевого духовенства, яке на тлі голодних селян і містян здавалося мало не заможним. Це дві записки тодішнього голови сільської ради **В. Борущевського** до настоятеля храму о. В. Бобровницького з проханням, у першому випадку, дати хоча б півфунта (біля 200 грам) сала, щоб засмачити гарячу страву червоноармійцям, а в другому випадку – дозволити прийти «перекусити» трьом «товаришам із області».

До
Священника Владимира
Прошу бути добрим дайце
для военний частин хоть
пол фрута сала засмачить
суп Голова сра В. Борущевск

До
В. Бобровницького Владимира
Я Вас прошу ви мене
ізвините, за безпокойство,
всем возможным разрешите
те приймі, для трохособ
перекусити, обласним уполном
ченик.
Голова сра В. Борущевск.